

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Handlu Międzynarodowego

WERSJA TYMCZASOWA
2005/2247(INI)

24.1.2006

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie wyników Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu
(WTO) w Hongkongu
(2005/2247(INI))

Komisja Handlu Międzynarodowego

Sprawozdawca: Georgios Papastamkos

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE (w języku angielskim)	8

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wyników Konferencji Ministerialnej WTO w Hongkongu (2005/2247(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację ministerialną przyjętą na Szóstej Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu (WTO) w dniu 18 grudnia 2005 r.¹,
- uwzględniając deklaracje końcowe Konferencji Parlamentarnej WTO w dniach 12-15 grudnia 2005 r. oraz 25-26 listopada 2004 r.,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie przygotowań do Szóstej Konferencji Ministerialnej WTO w Hongkongu²,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Agendy Rozwoju z Doha WTO po nadzwyczajnym posiedzeniu Rady ds. stosunków zewnętrznych w Luksemburgu w dniu 18 października 2005 r. (13378/05),
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie oceny rundy negocjacji z Doha w następstwie decyzji Rady Generalnej WTO z dnia 1 sierpnia 2004 r.³,
- uwzględniając decyzję Rady Generalnej WTO z dnia 1 sierpnia 2004 r.⁴,
- uwzględniając deklarację ministerialną z Doha złożoną przez WTO dnia 14 listopada 2001 r.⁵,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje: z dnia 15 grudnia 1999 r. w sprawie Trzeciej Konferencji Ministerialnej WTO w Seattle⁶, z dnia 13 grudnia 2001 r. w sprawie posiedzenia WTO w Katarze⁷ oraz z dnia 25 września 2003 r. w sprawie Piątej Konferencji Ministerialnej WTO w Cancun⁸,
- uwzględniając raport Sutherlanda zatytułowany „Przyszłość WTO – wyzwania instytucjonalne w nowym tysiącleciu”⁹,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 2005 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady wprowadzającego plan ogólnych preferencji taryfowych¹⁰,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinie Komisji Rozwoju Regionalnego, jak również Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0000/2006),

¹ Numer dokumentu: 05-6248, symbol dokumentu: WT/MIN(05)/DEC)

² Teksty przyjęte 1.12.2005, P6_TA(2005)0461.

³ Teksty przyjęte 12.5.2005, P6_TA(2005)0182.

⁴ Numer dokumentu: 04-3297, symbol dokumentu WT/L/579)

⁵ Numer dokumentu: 01-5859, symbol dokumentu: WT/MIN(01)/DEC/1)

⁶ Dz.U. C 296 z 18.10.2000, str. 121.

⁷ Dz.U. C 177 E z 25.7.2002, str. 290.

⁸ Dz.U. C 77 E z 26.3.2004, str. 393.

⁹ Raport rady konsultacyjnej dla dyrektora generalnego Supachaia Panitchpakdiego, WTO, grudzień 2004.

¹⁰ Teksty przyjęte 9.3.2005, P6_TA-PROV(2005)0066.

- A. mając na uwadze, że wielostronny system handlu realizowany w ramach WTO przyczynia się do zwiększenia bezpieczeństwa, przejrzystości i stabilności w handlu międzynarodowym oraz do lepszego zarządzania globalizacją poprzez wielostronne uregulowania i dyscyplinę oraz sądowe rozstrzyganie sporów,
- B. mając na uwadze, że udane zakończenie rundy z Doha, zapewniające rzeczywistą dalszą liberalizację handlu oraz surowsze wielostronne uregulowania, może stanowić ważny czynnik stymulujący światowy wzrost gospodarczy, rozwój i zatrudnienie, a także efektywnie przyczynić się do integracji krajów rozwijających się z gospodarką światową,
- C. mając na uwadze, że UE odgrywała czołową rolę w negocjacjach od momentu rozpoczęcia rundy z Doha oraz przedstawiła wiarygodne i istotne propozycje dotyczące wszystkich obszarów negocjacji, w tym rolnictwa, natomiast inne kraje rozwinięte lub bardziej zaawansowane kraje rozwijające się nie wykazały podobnej elastyczności oraz takiego samego stopnia zaangażowania,
- D. mając na uwadze, że wysiłki na rzecz dotrzymania terminu zakończenia rundy z Doha (2006 r.) nie powinny przesłaniać celu, jakim jest osiągnięcie ambitnego i zrównoważonego wyniku,
- E. mając na uwadze, że runda z Doha musi zakończyć się powstaniem planów rozwoju dla wszystkich negocjowanych obszarów, szczególnie w interesie krajów najslabiej rozwiniętych,
- F. mając na uwadze, że uzgodniono ostateczną datę zniesienia rolnych subsydiów wywozowych, podczas gdy podobny postęp nie nastąpił w obszarach wsparcia wewnętrznego oraz dostępu do rynku,
- G. mając na uwadze, że towary nierolne (NAMA) stanowią potencjalne źródło zysków handlowych zarówno dla UE, jak i dla krajów rozwijających się, ponieważ znaczną część obrotu handlowego tych ostatnich stanowią towary przemysłowe, a istnieją bariery taryfowe w wymianie handlowej z innymi krajami rozwijającymi się,
- H. mając na uwadze, że obecne podejście negocjacyjne nie przyniosło zadowalających wyników w zakresie usług, a celem UE jest rzeczywista dalsza liberalizacja przy utrzymaniu celów polityki krajowej członków WTO oraz ich prawa do regulowania usług publicznych,
- I. mając na uwadze, że poprawienie uregulowań WTO dotyczących ułatwień handlowych, zapobiegania dumpingowi oraz innych spraw byłoby korzystne dla wszystkich członków WTO, gdyż doprowadziłoby do poprawy bezpieczeństwa prawnego, obniżenia kosztów transakcji handlowych oraz zapobiegłoby nadużyciom i protekcjonizmowi,
- J. mając na uwadze, że proces globalizacji oraz rola, jaką odgrywa WTO, są często niewłaściwie przedstawiane i błędnie rozumiane, oraz że w samej WTO istnieje potrzeba zwiększonej odpowiedzialności i przejrzystości,

1. ponownie wyraża swe poparcie dla wielostronnego podejścia do polityki handlowej oraz dla WTO jako głównego forum kształtowania globalizacji; zwraca uwagę, że niepowodzenie wielostronnych negocjacji i przejście do porozumień dwustronnych/regionalnych doprowadziłoby do niejednakowej liberalizacji i nierównomiernego rozwoju, co byłoby szkodliwe szczególnie dla krajów rozwijających się,
2. wyraża ubolewanie z powodu niewielkiego jak do tej pory postępu negocjacji oraz niskiego poziomu zaangażowania na rzecz osiągnięcia odpowiednich wyników Konferencji Ministerialnej w Hongkongu; wyraża jednak zadowolenie z faktu, że deklaracja ministerialna przynajmniej toruje drogę dla dalszych negocjacji w głównych dziedzinach,
3. nalega, by wszystkie główne obszary negocjacyjne traktowano równolegle, zgodnie z pojęciem „jednolitego przedsięwzięcia”, oraz by podchodzić do wszystkich zagadnień z podobnym, wysokim poziomem zaangażowania,
4. ponownie podkreśla potrzebę respektowania wielofunkcyjnego charakteru rolnictwa UE,
5. przypomina, że z powodu reformy WPR przeprowadzonej w 2003 r. UE znacznie ograniczyła szkodliwe dla handlu wsparcie krajowe,
6. akcentuje ważną rolę propozycji UE dotyczącej likwidacji systemu refundacji wywozowych do roku 2013 oraz podkreśla, że podobne działanie wymagane jest ze strony WTO w obszarze kredytów eksportowych, państwowych przedsiębiorstw handlowych oraz pomocy żywnościowej,
7. oświadcza, że jeżeli chodzi o dostęp do rynku, potrzebny jest ograniczony stopień elastyczności w odniesieniu do metody dokonywania cięć taryfowych oraz określania produktów wrażliwych; odnosi się do możliwości samodzielnego określania produktów specjalnych przez kraje rozwijające się; w tym względzie z zadowoleniem przyjmuje zalecenie o wspólnym zbiorze konkretnych wskaźników,
8. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie o zniesieniu subsydiów wywozowych na bawełnę do 2006 r. oraz zapewnieniu bezcłowego i nieograniczonego dostępu dla krajów najsłabiej rozwiniętych; z żalem jednak przyjmuje brak postępu w zakresie subsydiów krajowych,
9. wyraża ubolewanie z powodu braku postępu w przygotowaniu rejestru win i napojów spirytusowych oraz w rozszerzeniu ochrony oznaczeń geograficznych na inne produkty; przypomina, że elementy te są konieczne dla osiągnięcia zrównoważonego wyniku negocjacji,
10. wzywa do dążenia do ambitnych celów w negocjacjach w sprawie NAMA, gwarantujących nowe możliwości rzeczywistego dostępu do rynku, w tym tzw. handlu południe - południe, poprzez znaczne cięcia stosowanych stawek; wzywa bardziej zaawansowane kraje rozwijające się do przejęcia części odpowiedzialności i oświadcza, że wynik powinien odzwierciedlać uzgodnioną zasadę niepełnej wzajemności,

11. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie dotyczące wykorzystania szwajcarskiej metody redukcji taryf celnych; podkreśla jednak, że efekt harmonizacyjny takiej metody nie powinien być osłabiony poprzez zdefiniowanie wielokrotnych wskaźników; popiera inicjatywy w sektorach mających znaczenie dla eksportu UE,
12. zauważa, że zniesienie nieuzasadnionych barier nietaryfowych przez wszystkich partnerów handlowych stanowi kwestię o znaczeniu strategicznym,
13. wyraża ubolewanie z powodu braku postępów w dziedzinie usług i wzywa do intensyfikacji negocjacji z należyтым uwzględnieniem interesów krajów o słabej i wrażliwej gospodarce; ubolewa nad faktem, że deklaracja końcowa nie wytycza żadnych celów ilościowych w zakresie przedkładania zmienionych propozycji; ponownie podkreśla, że usługi zdrowotne, edukacyjne i audiowizualne powinny zostać wyłączone z procesu liberalizacji,
14. ponownie podkreśla, że udane zakończenie negocjacji polega na wypełnieniu zobowiązań mających na celu uzyskanie konkretnych korzyści z rozwoju na wszystkich obszarach negocjacji, zwłaszcza w interesie krajów najsłabiej rozwiniętych, oraz musi przyczynić się do osiągnięcia Milenijnych Celów Rozwoju,
15. przychylnie odnosi się do porozumienia dotyczącego zapewnienia bezcłowego i nieograniczonego dostępu do rynku dla krajów najsłabiej rozwiniętych, wyraża jednak ubolewanie z powodu pozostawienia możliwości utrzymania ograniczeń wobec produktów o kluczowym znaczeniu dla krajów najsłabiej rozwiniętych oraz opcjonalnego charakteru zobowiązania dla bardziej zaawansowanych krajów rozwijających się; wzywa wszystkie kraje rozwinięte i bardziej zaawansowane kraje rozwijające się do pójścia za przykładem inicjatywy UE „wszystko oprócz broni”,
16. uważa, że skoro specjalne i zróżnicowane traktowanie musi stanowić integralną część porozumień WTO, dalsze progresywne otwarcie rynków południe - południe oraz zastosowanie surowszych reguł wielostronnych okażą się korzystne dla rozwoju gospodarczego oraz integracji krajów rozwijających się z gospodarką globalną,
17. podkreśla ważną rolę odpowiedniej pomocy technicznej w celu wsparcia krajów rozwijających się w wypełnianiu nowych zobowiązań, dostosowaniu do reform i efektywnym wdrażaniu uregulowań WTO, podkreśla również potrzebę zachęcenia państw o słabej i wrażliwej gospodarce do integracji handlu z ich krajową polityką rozwoju i strategiami ograniczania ubóstwa; wspiera rozszerzenie „pomocy dla handlu” dla krajów rozwijających się, mającej na celu zwiększenie ich możliwości komercyjnych i eksportowych, zróżnicowanie baz produkcyjnych oraz zastąpienie źródeł celnych innymi źródłami fiskalnymi,
18. z zadowoleniem przyjmuje postępy osiągnięte do tej pory w negocjacjach na temat ułatwień handlowych; wzywa do podjęcia wielostronnych zobowiązań na rzecz zwiększenia pewności prawnej oraz uproszczenia i modernizacji procedur handlowych; podkreśla szczególnie ważną rolę ukierunkowanej pomocy technicznej w tym zakresie,

19. podkreśla wagę zachęcania do publicznego i politycznego poparcia dla wielostronnego systemu handlu w ramach WTO; podkreśla konieczność lepszego informowania opinii publicznej oraz szerszych konsultacji ze społeczeństwem obywatelskim; w tym względzie ponownie podkreśla ważną rolę, jaką może odegrać parlament, wzmacniając swą demokratyczną wiarygodność oraz otwartość na obywateli,
20. wyraża chęć pozytywnego przyczynienia się do procesu negocyjnego poprzez rozmaite kontakty posłów z ich odpowiednikami w krajach, z którymi UE dzieli wspólne interesy,
21. przypomina, że bardzo istotne jest informowanie oraz zasięganie opinii PE przez Komisję po szczycie w Hongkongu na temat dalszej strategii UE w tej dziedzinie oraz postępu w negocjacjach,
22. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także parlamentom państw członkowskich, krajów przystępujących i państw ubiegających się o członkostwo w UE, dyrektorowi generalnemu WTO oraz przewodniczącemu Unii Międzyparlamentarnej.

UZASADNIENIE (w języku angielskim)

Ηράκλειτος [έφη] "το αντίζουν συμφέρον και εκ των διαφερόντων καλλίστην αρμονίαν και πάντα κατ' έριν γίνεσθαι"

Αριστοτέλης, Ηθικά Νικομάχεια, Θ2.1155 β 5

Heracleitus [said] that "it is what opposes that helps and from different tones comes the fairest tune and all things are produced through strife"

Aristotle, Nicomachean Ethics, Book 8I

1. The Hong Kong Ministerial Conference: limited expectations - modest results

The aim of this own-initiative report is to provide an assessment of the Doha Round following the 6th WTO Ministerial Conference in Hong Kong (13-18 December 2005).

The current round of multilateral trade negotiations has been going on since November 2001 and, given the collective ambition to conclude this round before the end of 2006, it has now entered its final phase.

The previous phases of the negotiations - from Doha to Hong Kong via Cancún and Geneva - have revealed wide differences in the expectations, approaches and strategies of the main participants, and highlighted the difficulties involved in trying to reach an ambitious and balanced outcome covering all negotiating areas. As a result, progress has often proven elusive, many intermediate deadlines have been missed and negotiations have not been brought as much forward as one could have hoped and expected.

Because of the complete failure of the 5th Ministerial Conference in Cancún in September 2003 and the sketchy character of the Framework adopted by the WTO General Council in August 2004, the initial objective of the Hong Kong meeting was to consolidate the latter and to achieve a breakthrough by defining modalities in a number of key negotiating areas, such as agriculture, non-agricultural market access and services, and to agree on a significant development package, while encouraging progress in other chapters of the negotiations. Due to a persistent stalemate on the key issue of agricultural market access and a lack of flexibility on the part of other major players, however, the level of ambition for this event had to be eventually scaled down and it became clear, even before the Ministerial Conference started, that only modest results could be achieved.

Parliamentary monitoring of the Hong Kong negotiations - the European Parliament being represented in Hong Kong by a delegation of MEPs - led to the adoption of a joint declaration by the Inter-Parliamentary Union and the European Parliament on 15 December 2005.

Although this contribution was undoubtedly positive, the current arrangements still fall short, in qualitative terms, of a proper forum to ensure WTO democratic accountability and openness. The European Parliament delegation was assisted by the information provided by the Commission and the United Kingdom Presidency regarding the EU negotiating strategy and the general progress achieved in the negotiations before and during the Hong Kong Conference.

The present report comments upon the limited results achieved in Hong Kong. It also draws

attention to the considerable work that remains to be done, contains a message of support to the EU negotiators and is intended to focus attention in view of the next phases of the negotiations.

2. Results of the Conference by Subject

This section is based on the text of the Ministerial Declaration, with special reference to EU negotiating positions.

2.1 Agriculture

The question of agricultural products was designated by a number of developing and developed countries as crucial to the negotiations as a whole, placing the EU and the US in particular on the defensive. It was therefore necessary to break this deadlock if negotiations in other areas were to make any progress. The Hong Kong Conference made a valuable contribution on certain aspects of this dossier as indicated below:

- Agreement was reached on the definitive elimination of all forms of export subsidies by 2013, the year in which current CAP arrangements are due to end. In order to ensure parallelism between export refunds and other forms of export subsidies, such as export credits, exporting state trading enterprises and food aid, however, this date will only be confirmed upon completion of appropriate disciplines on these practices. Other issues, such as the substantial subsidy cuts to be made before 2013, also remain to be settled.
- Regarding domestic support, there was agreement on the fixing of three bands for reductions and on greater linear cuts in the higher levels of support (higher bands). There also appears to be some convergence concerning cuts to be made in Final Bound Total Aggregate Measure of Support (AMS), the overall cut in trade-distorting domestic support, and the *de minimis* limits. A review of the Green Box criteria was also agreed.
- On the difficult issue of market access, i.e. the reduction of agricultural tariffs, no substantive progress was made. There appears to be agreement on the adoption of four bands for structuring tariff cuts, but not on the limits of those bands, the magnitude of the cuts, and other issues such as the selection and special treatment of sensitive products, the operation of the Special Safeguard Mechanism, etc.
- Reference was made to the continuation of work in relation to geographical indications (establishment of a register for wines and spirits and extension of GI protection to other products), but no progress has been recorded on this issue of crucial importance for the EU.
- On the specific subject of cotton, it was agreed that export subsidies would be eliminated by developed countries in 2006, and that these countries would give duty and quota free access for cotton exports from LDCs from the commencement of the implementation period. However, no progress was made on the important issue of domestic support.

2.2 Non-Agricultural Market Access (NAMA)

The limited progress made in the agricultural negotiations helped to satisfy, to a certain extent, the demand of the EU and other developed countries for the acceptance of a

progressive reduction in tariffs, leading to the adoption of a 'Swiss Formula' for the elimination or reduction of tariffs. There was also agreement on special treatment for developing countries, including asymmetrical reciprocity arrangements regarding tariff reductions.

While acceptance of the Swiss Formula is a particularly significant development, difficult decisions will have to be reached by 30 April 2006 regarding the magnitude of the tariff reductions (through the adoption of coefficients) and the establishment of base rates for commencing such reductions. The Declaration also encourages members to submit proposals aimed at addressing the issue of non-tariff barriers (NTBs).

2.3 Services

On the subject of services, reference was simply made to progress achieved from the establishment of the GATS to the agreement of August 2004. A statement was also issued by members concerning the intensification of the relevant negotiations in accordance with Annex C to the Hong Kong Ministerial Declaration. The Conference failed to make any substantial headway regarding the further liberalisation of international trade in services, which means that spectacular progress must now be made, both on a plurilateral and bilateral basis, if the objectives of the Doha Round are to be achieved. For the EU, progress in this sector is of vital importance to the development of its economy and to employment.

2.4 Trade and Development

Regarding support for developing countries and their smoother integration into the global economy, a number of decisions were taken, such as:

- The abolition, by 2008 or no later than the start of the implementation period, of tariff and quantitative restrictions for exports from the LDCs. However, this concession will only be given by developed countries and developing countries "declaring themselves in a position to do so" and restrictions may be maintained for up to 3 percent of tariff lines. The Ministerial Declaration also refers to measures to facilitate transactions and simplify rules of origin, increase technical support, encourage the creation of institutions, etc.
- The more active involvement of the WTO in efforts by international organisations and individual countries to implement 'Aid for Trade' arrangements enabling the LDCs to reinforce their production and export capacity and requisite commercial infrastructure.
- The reappraisal and further enhancement of the WTO's strategy for the provision of Technical Assistance and Training Plans to developing countries.

2.5 Other Business

On all other matters (e.g. WTO rules, Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPS), environment, trade facilitation, implementation of existing agreements, small economies, trade and transfer of technology, e-commerce, cooperation with other international organisations, etc.), the Hong Kong Conference did not, essentially, add anything new, but merely reconfirmed the *acquis* and called on participating members to continue and step up the negotiations.

3. Overall Assessment

Considered as a whole, the outcome of the Hong Kong Conference may, under the circumstances, be regarded as positive, although the actual results were modest, given the absence of any creative breakthroughs on many crucial issues. A package of development measures was agreed upon and, even more importantly, members reiterated their commitment to a successful conclusion of the round by the end of 2006 and set a number of intermediate deadlines to achieve this objective.

The EU once again made a major contribution to this positive result by accepting a conditional commitment to 2013 as the end-date for the elimination of export subsidies. It is not clear, however, that much has been obtained in return for this concession, whether in other chapters of the agriculture negotiations or in other key areas.

Major advanced developing countries continue to reject the EU proposal on agricultural market access, despite the considerable sacrifices this proposal entails for our rural communities, and they have thus far refused to make any meaningful concessions in NAMA and services. This attitude is all the more worrying if one considers that these countries are those which maintain the highest levels of protection and hold the key to the development of poorer countries through the promotion of South-South trade.

Although development concerns should and will continue to remain at the heart of these negotiations, they should not be confused with the single-sided advancement of the interests of large agricultural exporters nor be allowed to serve as a cover for protectionism.

The EU has, along the different phases of the negotiations, exercised leadership in the adoption of measures in favour of the poorest members, such as those concerning access to medicines, duty-free quota-free access to markets for LDCs and cotton. Although other members have also accepted commitments on these issues before and during the Hong Kong Ministerial Conference, these commitments are not as far reaching (duty-free quota-free access, cotton) or at the same advanced stage of implementation (access to medicines) as in the case of the EU.

The EU has also, alongside other developed country members, launched the idea of a "round for free" in favour of the poorest members which, as a result of all these initiatives, stand to obtain a lot, including in the form of increased aid for trade, and are expected to give little.

Further unilateral EU concessions in agriculture at this stage would clearly jeopardise the implementation of our reformed CAP and be of no or little benefit to those countries for which the development agenda has been designed.

It is time therefore that the attention of negotiators start shifting to other important areas of the negotiations, such as NAMA, services, but also trade facilitation and rules issues, with a view to defining modalities and disciplines which really make a difference in international trade.

This would be in the interest of the EU, whose participation in the Doha Round should remain consistent with the objectives of enhanced growth, employment and competitiveness laid out in its Lisbon Strategy. It would also be in the interest of those many developing countries which enjoy actual or potential comparative advantages in industrial or services sectors and for which an "agriculture only" round would represent a major loss of opportunities.

4. Beyond Hong Kong

The Hong Kong Conference showed that the road to a successful conclusion of the current round remains open. However, this road is a bumpy one and may soon hit a dead end.

The political will seems to be there but positions still widely differ and the almost exclusive focus of the negotiations on agriculture thus far has not allowed the trade-offs across issues to materialise, which are so crucial at such an advanced stage.

Whether the very tight deadlines defined in Hong Kong can be met remains to be seen.

As WTO members engage into the last and most difficult phases of the negotiations, it would probably be useful to replace this whole process into a general perspective.

There should be an awareness on all sides that there is no viable alternative to the multilateral trading system when it comes to ensuring economic integration and development, the effective management of increased economic interdependency and the peaceful and fair settlement of disputes. The successful conclusion of the Doha Round would strengthen and widen international trade and development, making the international trading system fairer and more effective for the benefit of all members. Moreover, it would act as a barrier to the spread of protectionism. Likewise, in an age where demand for international institutions and for the management of world politics outstrips supply, the success of the Doha Round could provide a significant impetus to international cooperation and integration as a whole.

While there is some room in the WTO for considerations related to the development of the poor countries of the South, environmental protection and social responsibility, it should be borne in mind that the WTO is not purely a development body and much less an environment or social-policy organisation. It is in fact a specialised organisation with specific terms of reference regarding international trade. Overloading its agenda with matters beyond the confines of 'trade-related issues' and overemphasising them in the Doha Declaration has made the negotiations even more difficult. These difficulties tend to be exacerbated by a lack of democracy in the WTO's relations with civil society and insufficient efforts of communication and information.

Moreover, the direction taken by negotiations so far, set against the increasingly heterogeneous composition of the WTO, has shown that moves to regulate those areas of its members' domestic economic policies which have a trade-policy dimension meet with resistance, causing negotiations to become bogged down and resulting in persistent breakdowns in communication.

During the pre-Hong Kong negotiations, and at the conference itself, the EU has continued to promote a comprehensive vision of the Doha round, seeking at the same time a further liberalisation of international trade in goods and services and the strengthening of multilateral trade rules and disciplines, while encouraging and supporting the development efforts of the world's poorest countries. Thanks to the indefatigable efforts of the Commission's team of able negotiators, the unity of its Member States, and the support of the European Parliament, the EU was able to submit important, credible and constructive proposals on all the subjects covered by the Hong Kong negotiations. The EU will certainly continue its efforts during the months to come and should become even more actively involved in efforts to ensure the successful conclusion of the Round.

The EU's negotiating springboard and objective reference framework is provided by the regulatory *acquis* of its internal market. The cognitive projection of the European governance model – based on the characteristics of normative power – at the larger scale of world trade governance runs contrary to the less regulatory and less binding WTO system. The more

stable and comprehensive the WTO regulatory system becomes, the greater the resulting global convergence, and the closer the multilateral trading system will come to the European model of external action.